

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

diplomová práce: **Karolína Pikorová: Felis versus Felix – symbolický a narativní obsah v umění a ve výtvarné výchově**

3. ročník Učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro ZŠ, SŠ a ZUŠ – výtvarná výchova

vedoucí práce: **doc. ak. mal. Mgr. Martin Velíšek, Ph.D.**

Předložená práce odpovídá zadání. Je čtivá, zajímavá a výtvarná. Obsah je dobře strukturovaný, dobře jsou voleny základní pojmy s prací související i jejich definice. Jakkoliv se téma může zdát nevýtvarné či výtvarně marginální, autorka čtenáře rychle přesvědčí o opaku. Kočkou se zabývá pouze do té míry, aby text jasně a srozumitelně plynul k výtvarnému vyústění.

Práce není prvoplánová a s ohledem na umělecký i didaktický cíl velmi vhodně a erudovaně pokračuje k symbolickým sdělením. V kapitole 2.4. se dotýká symbolického významu kočky ve výtvarném umění a navazuje v kapitolách následujících jazykovými konotacemi a pořekadly a příslovími. Ukazuje tak na provázanost vizuálních a sémantických systémů. Zcela konkrétně tak již v emblematických odkazech spojených s žánrovou malbou vnímá jazykový základ obrazového vyjádření (katsjager – svůdce žen), ne nepodobný emotivnímu zabarvení slova kočka v případě označení hezké dívky. V kapitole 3. autorka nabízí komprimovaný chronologický přehled výskytu kočky v dějinách výtvarného umění. Vybrané ukázky jsou vhodně zvoleny a vytváří o tématu (námětu) plastický obraz. Za velmi dobré považuji pak především vyústění této kapitoly v podkapitoly mapující „kočičí tvorbu“ Balthuse a Lubomíra Typlta, především pak jejich komparaci. Kočka v literatuře téma příjemně uzavírá.

Didaktickou část práce půvabně uvozuje statistickým údajem o výskytu koček v českých domácnostech. Obecně dobře volí zvířecí svět, blízký lidskému a skrze osobní zkušenost známý, k personifikaci a výtvarné fabulaci („Zvíře v nás“). Reflexi odučených etud autorka mimo jiné provedla skrze dotazníkové šetření (viz příloha č. 2 – na str. 61 chybně uvedeno jako příloha č. 3). Výtvarná motivace díly Marca Chagalla a Jana Švankmajera je více než vhodná, výstupy především v podobě výtvarných prací žáků svědčí o tom, že je práce zaujala. Kapitola 6. (Další možnosti využití tématu ve výtvarné výchově) se odpoutává od narativního zobrazení ve prospěch emotivního a senzuačního přístupu a dobře, byť latentně, rozšiřuje potenciál tématu.

V praktické části autorka opět (stejně jako v teoretické a didaktické části) osciluje mezi obrazem a slovem. Naplňuje tak znovu postmoderní tezi o překračování hranic uměleckých druhů, respektive o jejich splývání. Práce se slovem nezadržitelně spěje k obrazu. Reakce na dané, toto „používání“ má lehkost nezávazné hry, která však v konečných důsledcích vypovídá o tématu stejně přesvědčivě, jako seriózní malby. Čtveřice maleb (akryl na plátně) výrazně akcentuje barvu. Koloristická tendence však není estetickou manýrou a neubírá na váze obsahovému sdělení. Barva má totiž symbolický význam (červená jako vášeň, pud). V syrovosti výpovědi (barva, rytí, kresba...) odkazuje k Typltovi, má však přes veškerou dynamičnost (agresivitu) podání i „ženský“ rozměr – totiž zjevně patrnou lásku ke kočkám.

Práci doporučuji k obhájení.

V Praze dne 10. 8. 2015

doc. ak. mal. Mgr. Martin Velíšek, Ph.D.